

Τσοπανάκος [Ευάγγελος Κουσουλάκος]

Τακ-Τακ

Κωμωδία φανταστικὴ τῆς ὁποίας ἥρωες εἶνε ὁ Βουλπιώτης καὶ ὁ Τάκης

Το Ἄστυ, Αθήνα

τμ. 4, τχ. 166 (27 Νοεμβρίου 1888), σ. 3

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(Προκαταρκτικαί εικόνες).

Δέν έννοῦ ποῦς νά βεβῶ τὸ μέτρον, περὶ οὗ ἐγένετο κατ' αὐτὰς σκέψις. τὴν εἰσαγωγὴν δηλαδὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ εἰσηχθὴ ἐν Ἑυρώπῃ καὶ κατετέλεθθον ἀποφῶρον ἐξαιρέτα ἀποτελέσματα τὸ θεωρῶ δὲ συντελεστικώτατον ἄρ' ἑτέρου εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ παρ' ἡμῖν γυναικείου φύλου, οὗ πινος ἐφύρνεται οὕτως ὁ κύκλος τοῦ βιοποριστικοῦ σταδίου, ἐν ᾧ ἐναγγίλλοις ὁφείλει μετὰ τοῦ ἀνδρός ν' ἀγωνίζηται τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Ἄλλως τε ἀπὸ πρό καιροῦ εἶνε παραδοξογμένον, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε δυνατόν νά διαπρέψωσιν εἰς τὰ γράμματα, δέν βλέπω τὸν λόγον τὸν ἀποκλείοντα αὐτάς ἀπὸ τοῦ κατ' ἐξοχὴν βασιλείου τῶν γραμμάτων. Λαμβάνων θμως ὑπ' ὄψιν ἄρ' ἑτέρου τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰς ἰδίαις μας, τὰς ἐπικρατούσας ἐν τῇ κοινωσίᾳ καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ συνθηκῇ, φαντάζομαι ἀπὸ τοῦδε μερικὰς σημανάς δυναρένας κάλλιστα νά συμβῶσι.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κατ' οἶκον ὁ πατήρ συλλαμβάνει τὴν θυγατέρα ἐγγχειρίζουσαν ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐραστὴν.

Ο ΠΑΤΗΡ (ὀργίλος). Τί κάμνεις ἐκεῖ ;
 Η ΘΥΓΑΤΗΡ (περφοβισμένη). Μπαμπά !.. τίποτε !..
 Ο ΠΑΤΗΡ. Πῶς τίποτε !.. Ἀφοῦ σέ εἶδα πῶς ἔδωδες γράμμα εἰς ἐκεῖνον τὸν φαυλόδιον... Ραβασάκι, αἰ...
 Η ΜΥΤΗΡ (παρεμβαινούσα). Μά, ἄνδρα μου... τὸ κορίτσι μας γυμνάζεται διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν... Δέν εἴπαμεν, ὅτι θὰ διορισθῇ ἐκεῖ ;...
 Ο ΠΑΤΗΡ (κατευναζόμενος). Ἄ !.. ἴτοι ;.. ἀλλάζει τότε !..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον πλησιάζει κομψὸς τις νέος καὶ ἐρωτᾷ.

Ο ΝΕΟΣ. Ἐγὼ γράμμα ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Ἐχεις, ναί !.. κακοῦργε !.. ἄθλιε !.. πρόδρα !..
 Ο ΝΕΟΣ (ἐκπληκτος). Καλλιόπη !..
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Φύγε, τέρας !.. Ἐγεις τὴν ἀναίδειαν νά τὸ ζητήῃ ἀπὸ ἐμῆ ;...
 Ο ΝΕΟΣ. Μά τί συμβαίνει λοιπόν ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Ἀνεγνώρισα τὴν γραφὴν... εἶνε τῆς Ἐρατοῦς !.. ἐξακολουθεῖς λοιπόν νά διατελῆς εἰς συνεννοήσιν μὲ αὐτήν ;...
 Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη, σὺ δροκίζουμαί !
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ !.. Δέν σοῦ τὸ δίδω τὸ γράμμα.
 Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη !.. θά μὲ φέρῃ; εἰς ἀπειλοσίαν !.. θά σέ καταγγείλω !
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Θά μὲ καταγγείλῃς ;.. Νά θηρίον !.. πᾶρε τὸ γράμμα σου !
 Ο ΝΕΟΣ (ἀποσφραγίζων τὴν ἐπιστολὴν καὶ δεικνύων αὐτὴν πρὸς τὴν ὑπάλληλον). Κύτταξε τὴν ὑπογραφήν «Παῖσιος ἱερομόναχος» εἶνε τοῦ θείου μου, ὅστις μοῦ στέλλει κάλτσαις μάλλινας... Ἐχεις ἀκόμη ὑποψίας ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (συγκεινημένη). Παῦλε !.. συγκώρητέ με !
 Ἔμει ζηλότυπος !

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς Βουλευτῆς συνομιλεῖ μετ' αὐτοῦ.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Δοιπὸν θά τὴν διορίσωμεν, κύριε Ὑπουργέ ;
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ποῖα ;
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Τὴν κυρίαν Κλεισπάτραν...
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀδύνατον ! Ἔϊνε θίσις πολὺ ἐνδιαφέρουσα...
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Μά ἴσα ἴσα, αὐτὴ εἶνε καταλληλοτέρα πάσης ἄλλης.
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Διὰ τί ;
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Διότι ἀκριβῶς εὐρίσκειται εἰς κατάστασιν ἐνδιαφέρουσαν !

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως, ὁ Διευθυντῆς προσκαλεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπάλληλον δεσποινίδα Ἀσπασίαν

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (σοβαρῶς). Δεσποινίς, ὑπεπέσατε εἰς παραπτώμα καρὸν... Αὐτό; ὁ φάκελος, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔστειλαν ἀνονόμως, περιεῖχεν ἐπιστολὴς σας...
 Η ΑΣΠΑΣΙΑ (ἐρθρωῖσα). Κύριε Διευθυντά.. ἀπειτίνοντο πρὸς τὸν ἀραβωνιστικὸν μου...
 Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Πολὺ καλὰ, δεσποινίς... εἴσαθε κυρία νά γράψετε εἰς ὅποιον θέλετε ἄλλὰ κυττάξτε... δέν φέρουν γραμματόσημον.
 ΑΣΠΑΣΙΑ (συνεσταλμένη). Ἄλλ' ἀφοῦ δέν τὰς ἔστειλα μὲ τὸ ταχυδρομεῖον...
 Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τὸ παραπτώμα σας...
 Ἡ κυβέρνησις, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦ διορισμοῦ γυναικῶν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν κλάδον, ἀπέβλεπε διὰ τούτου εἰς τὴν ζωηροτέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Πηγαίνετε, καὶ εἰς τὸ ἔξῃ; νά εἴσαθε προσεκτικότερα !

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ἐξῶθεν τῆς θυρίδος τοῦ ταχυδρομείου πλησιάζει δι' εἰκοστὴν φορὰν εἰς λιμοκοντόρας σταθλεῶν διαρκῶς εἰς τὴν στοάν

Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ. Ἐγὼ κανένα γράμμα ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Μά, κύριε, μ' ἐσκοτίσατε ἐπὶ τέλους.
 Ἄπὸ πού περιμένετε γράμμα ;... Ἄπὸ ποῖον ;...
 Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ (στεναζὼν φλογερῶς). Ἄπὸ ποῖον ;.. Καὶ μ' ἐρωτᾷ, ἀπλαγχεῖ ;

Ἡ ὑπάλληλος προσκαλεῖ τοὺς κλητῆρας εἰς βοήθειαν καὶ ὁ λιμοκοντόρας ἀποδιώκεται διὰ λακτισμῶν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εἰς Παρισίους. Ὁ κ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ ἀφοῦ ἀνέγνωσε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸν ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ νεοτερισμόν, ᾄδει γοερῶς :

Γιὰ δὲς καιρὸ πῶς διάλεξα νά κλέψω τὸ ταμεῖον,
 Τώρα πῶς μπαίνουν θηλεκὰ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον !

Τσοπανάκος